

[Udenrigsministeren]

videlse, vi får af vore muligheder for at få indflydelse på andre områder. Hvis vi i øvrigt ikke skulle samarbejde med både de nuværende og de kommende medlemslande i Den Europæiske Union, hvem i alverden skulle vi så samarbejde med? Selvfølgelig skal vi tage del i dette omfattende samarbejde, og udviklingen vil gå langsomt frem skridt for skridt under fuld kontrol og accept af Folketinget. Det danske samfund vil igennem sine valgte repræsentanter i Unionens forskellige institutioner få værdifulde muligheder for sammen med ligesindede at arbejde for en udvikling i den retning, vi ønsker.

Der er vel reelt ingen, der har anfægtet, at de danske vilkår i traktaten om Den Europæiske Union er særdeles gunstige. Det er ikke om det, striden har stået, men om selve det grundlæggende spørgsmål, om Danmark bør være med i Den Europæiske Union, eller om vi bør stå udenfor, også i den situation, der opstår, når de øvrige nordiske lande bliver medlemmer. Det er altså et ja eller et nej. Det er forkert, når det under debatten i dag er påstået, at vi prøver at fremstille det, som om der ikke reelt er mulighed for at sige nej. Der er mulighed for at sige nej, men så skal man selvfølgelig gøre sig konsekvenserne klart, nemlig at det, man siger nej til, er at være med i det videre europæiske samarbejde.

Det er en ukorrekt, når nogle prøver at fremstille det, som om man ved at sige nej bare kan bevare tingene, som de har været hidtil. Det kan man ikke. Verden bevæger sig, et land som Danmark kan – heldigvis – ikke bremse den europæiske udvikling, og derfor har det været interessant i dag og i de foregående par dage at høre fra de to partier i Folketinget, der anbefaler et nej, hvad det egentlig er for valgmuligheder, man vil prøve at fremstille.

Fremskridtspartiet prøver at fremstille det, som om alting bliver som hidtil, og man prøver at sige, at andre ikke vil bryde aftaler. Jeg er efterhånden for 117. gang nødt til at gentage, at andre ikke bryder aftaler, hvis de etablerer et andet samarbejde uden om os, og tag ikke fejl, det er det budskab, vi har fået fra andre. Det vil de gøre, hvis man i et land som Danmark tror, at man kan bremse fremskridtet.

SF er kommet med sine forslag til emner for genforhandling, og jeg ved ikke, om man skal le eller græde, men det kan da være svært at

tage det alvorligt. Det tyder på en mangel på forståelse for diskussionen i andre lande, når man tror, at man på de nævnte områder kan opnå yderligere indrømmelser. De steder, hvor man vil af med noget, har været områder, hvor andre lande vil have mere. Der, hvor man vil have mere, er lige præcis de steder, hvor vores partnere ikke har været rede til at gå længere, end de er gået nu. Så det er et forsøg på at genoptage en forhandling, som er afsluttet, for tag ikke fejl af, at den forhandling, som er ført af regeringen med støtte fra det meget store flertal i Folketinget, der nu også anbefaler resultatet, i de andres øjne har ført til noget, der er en helhed. Det er en forhandling, der er afsluttet og ikke kan genoptages. Vi skal altså sige ja!

Ingen kan love guld og grønne skove, når vi kommer ind i Unionen, men det skal også være kendt, at vi vil gå en meget usikker økonomisk fremtid i møde, hvis vi holder os udenfor. Det er det, nogle kalder skrækkampagne og trusler, men det er det ikke, det er en realistisk beskrivelse af den situation, man vil komme i, hvis man siger nej, og vi skylder befolkningen at gøre det klart, hvad følgerne er.

Det er indlysende, det ved vi fra svenske erfaringer og fra udmeldinger fra store danske industrivirksomheder, at investeringer vil flytte fra Danmark til det område, hvor det videre europæiske samarbejde kommer til at foregå. Det er også en kendsgerning, at vi vil komme til at miste investeringer, som vi har arbejdet hårdt på at få til Danmark fra f.eks. USA og Japan, et arbejde, hvor et af vores hovedargumenter har været, at ved at placere sig i Danmark med morgendagens industrier vil man få mulighed for at få en fod inden for det område, hvor det fremtidige europæiske samarbejde kommer til at foregå. De investeringer flytter andre steder hen, hvis vi siger nej.

Det er en kendsgerning, at renten vil stige. Vi har allerede set påvirkninger af renteniveauet af de meningsmålinger, der har været, og det er en kendsgerning, at vi kan skyde en hvid pind efter de fordele, vi hidtil har hentet af økonomisk karakter fra den fælles landbrugspolitik. Det er klart, at lægger man alle disse ting sammen, indebærer de totalt en alvorlig negativ påvirkning af vores økonomiske situation, og det skal være kendt, når man foretager sin afvejning.